

The American Historical Review

Jméno a příjmení: **Martina Dvořáková**
UČO: **438094**
Zadávající: **Mgr. Tomáš Dvořák, Ph.D.**

The American Historical Review (AHR) je americký časopis, jehož počátky spadají do roku 1895. Tento rok vyšlo historicky první číslo časopisu. Bylo spojeno úsilí historického oddělení Cornellské univerzity a Harvardu. Příklad si univerzity vzaly z *The English Historical Review* a *The French Revue Historique*, což jsou časopisy, které vznikly jen o něco málo dříve.

Časopis je oficiálně vydáván American Historical Association (AHA). Vychází pravidelně každý rok, a to v únoru, dubnu, červnu, říjnu a prosinci. Ročně časopis dostane asi 3000 knižních recenzí a několik set článků. Míra přijetí je poměrně nízká, proto je hlavní cíl výběru vybrat recenze, postihující nejdůležitější myšlenky a dohrami velký okruh zájmu. Výběr a posuzování článků má na starosti několik editorů, kde každý má ještě svou vlastní specializaci. Často se řídí i radami AHA.

Společnost AHR je striktně nezávislá. Členové redakční rady jsou jmenováni editorem a pracují zde tříleté období. Členové rady jsou vybíráni z řad předních vědců a profesorů.

Nynější editoři jsou mimo jiné Sandra Greene, William Rowe, Sarah Maza, Judith Tucker či Belinda Davis. Všichni patří k předním vědcům a profesorům na univerzitách.

Hlavním editorem je Bob Schneider. Funkci zastává od roku 2005. Za svůj život vystudoval několik škol, získal různá ocenění a vydal několik knih.

K jedné z poslední obecných informací bych ještě ráda dodala několik ocenění, které získali autoři článků v AHR. Bohužel jsem sehnala jen záznamy z roku 2014, ale i tady je udělení cen hned několik. Z třech konferencí byli cenou obdarováni 4 autoři zmiňovaného časopisu.

Protože časopis vychází od roku 1895, nedokázala bych projít úplně všechna čísla ze všech let. Zaměřila jsem se tedy na poslední roky více důkladně a v předešlých jsem především od roku 1970 používala metodu sondy. Ani předešlé roky jsem však úplně nevynechala a alespoň základní nástin jsem se pokusila udělat. Čas jsem

věnovala i jednomu z úplně prvních dílů, abych se vžila do začátků a viděla, jak moc se změnilo za těch více jak 100 let.

Nejprve bych ráda poukázala na obecnou charakteristiku časopisu, která se v podobném duchu táhne skutečně od začátků. Časopis je stěžejní pro knižní recenzní činnost. Recenze zauímají silnou většinu časopisu. Jejich zaměření však příliš striktní není. Je zde samozřejmě jistá snaha postihnout co nejvíce vydaných vědeckých knih, ale jak jsem se již zmiňovala, míra přijetí je poměrně nízká. Recenze nejsou jen na knihy čistě historické. Nalezneme zde poměrně velké pole disciplín, kde však jistá dominance historických dějin je. Konkrétně se jedná o moderní evropské dějiny, převážně záležitosti Anglie, Francie a Německa. Těch můžeme nalézt v časopise v průměru kolem 60. Logické je, že ne vždy autoři recenzí zpracovávají knihy od nejen anglicky psaných autorů.

Kromě moderních evropských dějin nalezneme i recenze na evropské dějiny v době antiky či středověku, kterých je už ale v porovnání s předešlými menší množství. Poměrně hodně je zastoupen i zájem o Kanadu a USA. Lze ale najít i okruhy týkající se Asie, Afriky či Oceánie. Žádnou výjimku v časopise tyto recenze určitě nehrají.

V současné době je snaha o postihnutí co největšího okruhu světového prostoru a nečasového vymezení určitě větší. V prvních ročnících je jen velmi málo recenzí pojednávajících o Africe či Asii. Hodně to podle mě souvisí o, v té době, menší zájem a méně knih o těchto oblastech, ale i s celkovým počtem recenzí. Těch je např. v roce 1913 kolem 30 a ani o Evropu či USA s Kanadou ještě tak velký počet recenzí nemají. Dnes se při počtu recenzí můžeme dostat až k číslu 200, ovšem většina čísel jich má kolem 150.

Klasická recenze v časopise však nikdy není delší než 2, max. 3 stránky. Mnohdy se setkáme i s recenzí na jednu stránku. To však neplatí o studiích či esejích.

Jak jsem již řekla, největší počet recenzí nalezneme na oblast novodobé Evropy. Ani tady však není na určité specifické téma zaměřené. Jedná se zde o historické záležitosti jako války, politické ideologie, hospodářství, ale i literatura, kultura či genderové záležitosti. Především knihy tohoto a podobného rázu se za poslední roky velmi rozmohly. Článek patřící k těm vymykajícím se z běžných témat historie bych mohla zmínit recenzi na knihu *Literature and Culture in Early Modern London*¹ od Lawrence Manleyho nebo *Women and Schooling in France, 1815-1914: Gender, Authority and Identity in the Female Schooling Sector*² od Sharif Gemie.

¹ Levi, F. J.: *Literature and Culture in Early Modern London*. American Historical Review, ročník 102, 1997, str. 811-812.

² Stock-Morton, Phyllis: *Women and Schooling in France, 1815-1914: Gender, Authority and Identity in the Female Schooling Sector*. American Historical Review, ročník 102, 1997, str. 829-830.

Jak jsem již říkala, mimo recenzí zabývající se evropskými, ať už moderními či staršími, dějinami se zde nachází i články z jiných kontinentů. V dnešních ročnících jsou články naprosto běžné, není číslo, kde by byly nějakým způsobem vynechány. Setkáme se s nimi však až ve 30. letech 20. století, kde jako jeden z prvních článků nezabývajících se Evropou či Amerikou byl článek *Egypt since Cromer*³ od Lorda Lloyda.

Další typ článků, jak jsem zde již nastínila, jsou klasické analytické studie a výsledky bádání, později přibýly i eseje a v nejnovější době i filmové recenze. Články byly zprvu psány „neorganizovaně“ a v žádném čísle je nic nespojovalo. Jediný společný prvek, který se ostatně drží i do dnešních čísel, je mnohem větší rozsah. Jsou to už skutečné články, ve většině případů na více jak 20 stran. V pozdějších letech se však i tyto (úvodní) články začaly v určitém čísle nějak tematizovat a zaměřovat. Pokud se zde už nacházejí, což je většina případů, jsou to články pojednávající o nějakém konkrétním a aktuálním tématu. Krásným případem je prosinec roku 1999, kdy se blížil příchod nového tisíciletí a v čísle je 6 článků na toto téma. Jedná se např. o *"Redeemer Empire": Russian Millenarianism*⁴ od Davida Rowley nebo článek Davida Ownbyho - *Chinese Millenarian Traditions: The Formative Age*.⁵

Tuto tematiku neboli zaměřování se v určitém čísle na jedno téma, se v těchto článcích nachází až v 60. letech. Jedno z prvních zaměření bylo na *Big Business in German Politics*, kde bych mohla zmínit články *The Social and Economic Policies of German Big Business, 1918-1929*⁶ nebo *Big Business and the Rise of Hitler*.⁷

Později se začaly i rozdělovat recenze do určitých „skupin“ zvláště podle geografické roviny či období. To přišlo ve 30. letech 20. století. V časopise přímo nalezneme rozřazení recenzí na recenze s antickou tematikou, s tematikou středověkou, moderní, asijskou... Je to určitě mnohem přehlednější a čtenáři to usnadní orientaci v časopise.

³ Hoskins, Halford L: *Egypt since Cromer*. *American Historical Review*, ročník 40, 1934, str. 131-133.

⁴ Rowley, David: „*Redeemer Empire*“: *Russian Millenarianism*. *American Historical Review*, ročník 104, 1999, str. 1582-1602

⁵ Ownby, David: *Chinese Millenarian Traditions: The Formative Age*. *American Historical Review*, ročník 104, 1999, str. 1513-1530.

⁶ Feldman, Gerald D: *The Social and Economic Policies of German Big Business, 1918-1929*. *American Historical Review*, ročník 75, 1969, str. 47-55.

⁷ Turner, Henry: *Big Business and the Rise of Hitler*. *American Historical Review*, ročník 75, 1969, str. 56-70.

Nyní bych se chtěla více zaměřit na recenzi knihy *Medicine and Victory: British Military Medicine in the Second World War*⁸ od Marka Harrisona. Jedna z charakteristických recenzí. Má dvě stránky a zabývá se převážně Anglií v 2 WW.

Knihy od Marka Harrisona byla publikována roku 2004, tedy před pěti lety než byla tato recenze v AHR vydána. Sepsal ji Marion Girard, který do časopisu přispívá častěji, zmínit bych mohla i jeho další recenzi, a to na knihu *A Strange and Formidable Weapon: British Responses to World War I*.⁹ Můžeme tedy vidět, že se autor zabývá především problematikou světových válek.

Girard o knize mluví jako o excelentním díle. Vypichuje nejen to, že se Harrisonovi podařilo vyplnit chybějící díly v této problematice, ale zároveň oceňuje, že se snaží postihnout více bojujících stran, nejen britskou. Zmiňuje se i o namáhavém studování, které je třeba k napsání této knihy. Snaží se neopomenout ani jednoho z významných badatelů, kterým je Rooger Cooter.

Knihy pojednává i o tom, jak moc hrálo lékařství v blízkosti vojáků roli. Jak moc jim pomohlo držet si kázeň, ale hlavně morálku. Posílilo to i jejich psychiku. Ačkoli bylo britské lékařství jedno z nejlepších té doby, neznamená to nutně, že by na tom byla britská armáda mnohem lépe než ostatní vojska. I o tom v knize Harrison polemizuje. Girard oceňuje ale hlavně to, jak brilantně dokáže Harrison argumentovat.

Recenze není nijak dlouhá. Má ani ne dvě stránky a tak nelze čekat kriticky vlastní velké a rozsáhlé myšlenky. Jedná se o stručné zhodnocení knihy, u něhož se čtenář nemusí ani tak moc soustředit, aby pochopil hlavní myšlenku.

Druhou recenzi jsem si vybrala o tématu, které je nám též velmi blízké a máme s ním určité spojení. Pojednává o Josefu II. a jeho matce Marii Terezií. Knihy nese název *In the Shadow of Marie Theresa*¹⁰. Autorem je Derek Beales a recenzi zpracoval Karl Roider. Ten svou recenzi napsal a v časopise ji zveřejnil už rok po knižní publikaci, která byla 1987.

Jde zde především o Josefa II. Jedna z mála biografí Josefa II. Knihy se snaží najít zdroj Josefova osvícenství, díky čemu je brán za jednoho z nejvýznamnějších panovníků Evropy. Beales uvádí, že Josef nebyl jako osvícenec narozen. Panovník byl pouze ovlivněn, nebo jak přímo zmiňuje – determinován – svou matkou a kancléřem Václavem Antonínem Kounicem. Knihy je i o jeho osobním životě s rodiči, ve kterém našel jak lásku, tak i slitování. Je to spíše jakési pozadí knihy.

Roider u této kritiky nezmiňuje ani jeden subjektivní pocit. Knihy hodnotí z hlediska napsání a relevantnosti.

⁸ Girard, Marion: *Medicine and Victory: British Military Medicine in the Second World War*. American Historical Review, ročník 114, 2009, str. 1536-1537.

⁹ Girard Marion: *A Strange and Formidable Weapon: British Responses to World War I*. American Historical Review, ročník 114, 2009, str. 1534-1535.

¹⁰ Derek, Karl: *Joseph II. Volume I. In the Shadow or Maria Theresa*. American Historical Review, ročník 93, 1988, str. 1363-1364.

Roider, stejně jako předešlý Girard, do časopisu hojně přispívá. Můžeme u něj nalézt recenzi na knihu *France in Greece during World War I*.¹¹ nebo *The Reluctant Ally: Austria 's Policy in the Austro-Turkisch War, 1737-1739*.¹²

Jako poslední, charakteristickou recenzi bych zde chtěla zmínit *Religion im Umbruch: Deutschland 1870-1918*¹³. Dílo z roku 1988 napsal Thomas Nipperday a kriticky jej rozebrala Catharine Prelinger.

Knihy je zde hodnocena velmi objektivně a zároveň kladně. Chtěla jsem na něj poukázat především proto, že pojednává o Německu, které má v časopise též velmi časté zaměřování.

Recenze je základní útvar v časopise. Již několikrát jsem však zmínila, že není jediný. Pro ukázkou bych ráda napsala pár slov i o jedné ze studií. Tentokrát jsem si vybrala jeden, ukazující na široký záběr časopisu, jak moc multikulturní a multidisciplinární je. O článku jsem se zmiňovala dříve. Jedná se o článek těsně předcházející „magickému“ roku 2000.

Analýze dal název *Time, Culture, and Christian Eschatology: The Year 2000 in the West and the World*.¹⁴ Článek je napsán Paulem A. Cohenem, tedy profesorem asijských studií a též velkým přispěvovatelem do AHR. Mohla bych zmínit jeho článek z roku 1997 *History and Popular Memory: The Power of Story in Moments of Crisis*.¹⁵

Článek *Time, Culture, and Christian Eschatology* v sobě ukrývá opět jedno z univerzálních témat. Autor se snaží postihnout hlavní otázku tohoto Milénia. Jak moc na lidi tato „změna“ působí a mění to jejich myšlení. Již v prvním odstavci píše o tom, jak vlastně měříme čas a proč vůbec máme kalendář. Jak moc velkou roli v našem životě hraje gregoriánský kalendář.

Mnoho lidí se nového tisíciletí bálo. Mnohem více než pouhé změny století. Obecně, každý konec pro člověka znamená něco špatného. Konec tisíciletí byl tedy mnoha lidmi spojován se smrtí.

¹¹ Roider, Karl: *France in Greece during World War I*. American Historical Review, ročník 87, 1982, str. 711-712.

¹² Roider, Karl: *The Reluctant Ally: Austria 's Policy in the Austro-Turkisch War, 1737-1739*. American Historical Review, ročník 77, 1972, str. 711-712.

¹³ Prelinger, Catharine: *Religion im Umbruch: Deutschland 1870-1918*. American Historical Review, ročník 95, 1990, str. 851-852.

¹⁴ Cohen, Paul: *Time, Culture, and Christian Eschatology: The Year 2000 in the West and the World*. American Historical Review, ročník 104, 1999, str. 1615-1628.

¹⁵ Cohen, Paul: *History and Popular Memory: The Power of Story in Moments of Crisis*. American Historical Review, ročník 102, str. 1569-1578.

Na druhé straně je to ale něco neobyčejného. Něco, co zažije jen několik málo generací. Pro lidi to tedy neznámá jen strach, ale i oslavy. Vždyť brzy lidé zapomenou, že žijí ve 3. tisíciletí, ale budou mít v mysli jen to, v jakém žijí století.

Na toto téma byla napsána spousta knih. Paul Cohen se o mnohých zmiňuje. Hodně rozebírá dílo *The Year 2000* nebo *Apocalypsa*. Není nijak překvapivé, jak moc nejen tato díla, ale i celková atmosféra, hrála v proměnách lidských vědomích roli.

Článek a postoje se Paul nesnažil nijak místně konkretizovat. Občas se o určitých částech světa zmínil více a podrobněji, ale nedá se říci, že by se nějakou zemí zabýval úplně jinak než jinými. Snažil se zkrátka udělat jakýsi průřez lidským vnímáním po celém světě.

Ráda bych něco zmínila i o autorech článků. Jde zde o nepřeborné množství lidí, kde se někteří ani nezabývají pouze samotnou historií, jen se jí lehce dotýkají. I to dokazuje snahu o pestrém rozpětí článků. Většina z nich přispívá do časopisu větším množstvím příspěvků. Mezi významnější patří určitě i Václav Smil, což je kanadský vědec českého původu. Mnoho známých osobností ho považuje za jednoho z nejvýznamnějších lidí a řada z nich ho označila za renesančního člověka, tedy člověka, s širokým zaměřením. Mě upoutal samozřejmě především díky českému původu. Studoval na Karlově univerzitě, ale po roce 1969 emigroval. Jeho články se vyskytují např. v dubnovém čísle 1996, kde je otisknuta jeho esej *Energy in World History*¹⁶ nebo v únorovém čísle 2007 na téma *Creating the Twentieth Century: Technical Innovations of 1867-1914 and Their Lasting Impact*.¹⁷

V úvodu mé práce jsem psala i o filmových recenzích. Ty přicházejí až na přelomu nového tisíciletí a ráda bych zde jako příklad uvedla alespoň recenzi Seána Farrella Morana na film *Michael Collin*¹⁸ od Stephana Woodlleyho.

Záměr časopisu je jasný. Zrecenzovat co možná největší množství knih a podat o nich zprávu. Samozřejmě že není možné do časopisu vložit všechny články a všechny recenze, ale podle mého názoru je časopis jeden z nejlepších a nejpodstatnějších svého druhu, držící si svůj status už více jak 100 let.

¹⁶ Smil, Václav: *Energy in World History*. American Historical review, ročník 101, 1996, str. 451.

¹⁷ Smil, Václav: *Creating the Twentieth Century: Technical Innovations of 1867-1914 and Their Lasting Impact*. American Historical Review, ročník 167-168.

¹⁸ Moran, Farrel Seán: *Michael Collin*. American Historical Review, ročník 102, 1997, str. 248-249.